ବାହାଦୁର ସିଂହ

ବନାମ

ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଡିସେମ୍ବର 4, 2001

[ଉମେଶ ସି. ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନିଶା ଔଷଧ ଏବଂ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 ।

ଧାରା 8, 15 ଏବଂ 35 - ନିଷିଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜବତ - ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜବତ ହୋଇଥିବା କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି - ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏକମାତ୍ର କଥନ ଆଧାରରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ - ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀର ଉଦ୍ଧାର, ଜବତ ଏବଂ ମାଲଖାନାରେ ଜମା କରିବାରେ ଗୁରୁତର ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଟ୍ରକରୁ 3.900 କିଲୋଗ୍ରାମ ଓଜନର ଅଫିମ ପତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତ ନିଶା ଔଷଧ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ଧାରା 15 ସହିତ ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଟ୍ରକର ଚାଳକ ଏବଂ ଖଲାସୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖଲାସୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଚାଳକଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଟ୍ରକ୍ ଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜବତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱସନୀୟ ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଙ୍କ ଏକମାତ୍ର କଥନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଅନୁଚିତ ଥିଲା ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱତଃ ସନ୍ଦେହଜନକ ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ନିଶା ଔଷଧ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ଧାରା 35ର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ନିଷିଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉଦ୍ଧାରକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହାର ଉଦ୍ଧାର, ଜବତ ଏବଂ

ମାଲଖାନାରେ ଜମା କରିବାରେ ଗୁରୁତର ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟତା ରହିଛି । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ କେବଳ ଜଣେ ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଟ୍ରକର ଚାଳକ ଏବଂ ଖଳସୀଙ୍କଠାରୁ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଟ୍ରକର ତଲାସି କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ସାକ୍ଷୀ, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ନିଜର ମାମଲାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 824/2000 ।

Crl. A. ସଂଖ୍ୟା 2502/1999ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 29.3.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଶିବ ସାଗର ତିୱାରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ମଧୁର ଦୁଦାନୀ ଏବଂ ବି. ଏସ୍. ବନ୍ଥିଆ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆବେଦନକାରୀ ବାହାଦୁର ସିଂହ ଏବଂ ଜଣେ ଅମରିକ ସିଂଙ୍କୁ ନିଶା ଔଷଧ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ସହିତ ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ପାଇ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଉଭୟଙ୍କୁ 10 ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଜୋରିମାନା କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅମରିକ ସିଂହଙ୍କ ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ବାହାଦୁର ସିଂଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ

ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯିବା ପରେ, ସେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ଉପରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି ।

ବାହାଦୁର ସିଂ ଏକ ଟ୍ରକର ଜଣେ ଚାଳକ ଏବଂ ଅମରିକ ସିଂ ଖଲାସୀ ଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଟ୍ରକରେ ଅଫିମ ପତ୍ର ନିଆଯାଉଛି ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳିଥିଲା । ଟ୍ରକଟିକୁ ତଲାସି କରିବା ସମୟରେ 3.900 କିଲୋଗ୍ରାମ ଓଜନର ଅଫିମ ପତ୍ର ଥିବା ଚାରିଟି ପଲିଥିନ୍ ବ୍ୟାଗ୍ ମିଳିଥିଲା । ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉପରୋକ୍ତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହୋଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ଜଣ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଅଫିମ ପତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ପୱନ କୁମାର ଶର୍ମା, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିରୋଧୀ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ସେ ଦସ୍ତାବିଜରେ ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଚାଳକ ବାହାଦୂର ସିଂ ଏବଂ ଖଲାସୀ ଅମରିକ ସିଂଙ୍କଠାରୁ 3.900 କିଲୋଗ୍ରାମ ଅଫିମ ପତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତେବେ, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ ଗୋଣ୍ଡିଆ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯେ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀର ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜବତକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱସନୀୟ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ର ଏକମାତ୍ର କଥନରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଅଯୌକ୍ତିକ । ଏହି ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଦୃଢତା ରହିଛି ।

ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜବତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣରେ ଗୁରୁତର ତଥ୍ୟାଭିତ୍ତିକ ଅସଙ୍ଗତି ରହିଛି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4 ନାମକ ଜଣେ କନଷ୍ଟେବଳ ଜେରା ବେଳେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୱନ କୁମାର ଶର୍ମା କବୀର ଚୌକରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଟ୍ରକକୁ ଧରାଯାଇଥିଲା, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ତାଙ୍କୁ

କହିଥିଲେ ଯେ ଟ୍ରକରେ ଅଫିମ ପତ୍ର ରହିଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଟ୍ରକ୍ର ତଲାସି କରିସାରିଥିଲେ । ମାଲଖାନାରେ ଜବତ ହୋଇଥିବା ଅଫିମ ପତ୍ର ଜମା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତର ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟତା ରହିଛି । ଏହି ଜମା 11 ଅକ୍ଟୋବର, 1997 ରେ ପ୍ରବେଶ ସଂଖ୍ୟା 68-A ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଘଟଣାର ତାରିଖ ହେଉଛି 10 ଅକ୍ଟୋବର, 1997 । ପ୍ରବେଶ 68-A ଉପରେ ଥିବା ପ୍ରବେଶ ହେଉଛି ପ୍ରବେଶ ସଂଖ୍ୟା 68, 15 ଅକ୍ଟୋବର, 1997 ତାରିଖ । ପ୍ରବେଶ 68-A ପରେ ପ୍ରବେଶ ହେଉଛି ପ୍ରବେଶ ସଂଖ୍ୟା 69 । ତାହା ମଧ୍ୟ 15 ଅକ୍ଟୋବର, 1997 । ଏହି ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ବରଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରବେଶ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଥିଲା ଯେ ସେ ମାଲଖାନା ବିବରଣ ଖାତାରେ ଜବତ ସାମଗ୍ରୀର ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ '15 ତମ ଦିନ' ପରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ । ଧରିନିଆଯାଉ ଯେ ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଭୁଲିଗଲେ, ତେବେ ତାହା ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପରି ଅନ୍ତଃପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସଠିକ ତାରିଖରେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସଠିକ ତାରିଖରେ ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ କୌଣସି ନଗଦ ଜମା କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଅପରାଧ ସହ ଜଡିତ 27,000 ଟଙ୍କାର ରସିଦ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲେ । ଏହି ପରିମାଣ ସମ୍ପର୍କରେ, ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ PW3, ଜେରାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ କହିଥିଲେ :

> "ଗିରଫ ସମୟରେ, ବାହାଦୁର ସିଂହଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି 500 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର 54ଟି ନୋଟ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ମୋଟ 27,000 ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ । ଏହା କହିବା ଭୁଲ ଯେ 27, 000 ଟଙ୍କା ବାହାଦୂର ସିଂହଙ୍କୁ କେବେ ବି ଫେରସ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନର ମୁଖ୍ୟ ମୋହରିର ଜଗତ ରାମ ସେହି ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ପାଇବାର ରସିଦ ପାଇଛନ୍ତି । ଏହା କହିବା ଭୁଲ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବାହାଦୁର ସିଂ ଏବଂ ଅମରିକ ସିଂଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଟ୍ରକ୍ ରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଟ୍ରକକୁ ତଲାସି କଲି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଗିରଫ

କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା କହିବା ଭୁଲ ଯେ 27,000 ଟଙ୍କା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।"

ତେବେ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ବିଚାରଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରାୟ ପାଇଁ ମାମଲା ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା, ସେହି ତାରିଖରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବାହାଦୁର ସିଂହଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ଅର୍ଥରାଶି ଜବତ କରି ନଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ 27,000 ଟଙ୍କା ଅର୍ଥରାଶି ଜବତ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ସେହି ପରିମାଣକୁ ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫେରାଇନଥିଲେ । ଏହି ବିବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର ବିଚାରପତି ନିମ୍ନମତେ କହିଥିଲେ:

"ମୁଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବାହାଦୁର ସିଂଙ୍କ ଗିରଫ ମେମୋ ପ୍ରଦର୍ଶ P-15କୁ ଅତି ଯତ୍ନର ସହ ଯାଞ୍ଚ କରିଛି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏଚ. ସି. ଗୋଣ୍ଡିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଦର୍ଶ P-15 ର ଫଟୋନକଲ ପ୍ରଦର୍ଶ P-15-C କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶ P-15-C ରେ ମୁଦ୍ରା ନୋଟ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ପ୍ରବେଶ ନାହିଁ, ଏହି ଉଭୟ ଦସ୍ତାବିଜରେ ଜବତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଛଡାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଉଲମ୍ବ ରେଖା ରହିଛି । ଏହି ପ୍ରକାରର ରେଖା ସାଧାରଣତଃ ସେତେବେଳେ ଟଣା ଯାଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନଥାଏ । ଯଦିଓ ଏଚ. ସି. ଗୋଣ୍ଡିଆ ପ୍ରମାଣ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ଯିଏ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଡାଏରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯେହେତୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5 ଆର. ଏନ. ଶର୍ମା ପ୍ରଦର୍ଶ P-15 ଲେଖିଥିବା ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ତଥାପି ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ଏଚ. ସି. ଗୋଣ୍ଡିଆଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ 27,000 ଚଳୁ କରିଥିବା ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

17. ପ୍ରଥମେ, ଯଦି ଜଣେ ପ୍ରଦର୍ଶ P-15 ରେ ଲେଖାକୁ ଯତ୍ନର ସହ ତୁଳନା କରେ, ତେବେ ଜଣେ ପାଇବେ ଯେ ପରିମାଣ ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ନୋଟ୍ ର ବର୍ଣ୍ଣନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରବେଶ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇନାହିଁ, ଯିଏ ପ୍ରଦର୍ଶ P-15 ରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରବେଶ ଗୁଡିକୁ ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ କରାଇଥିଲେ । 54 ର ଚିତ୍ର (4) ପ୍ରଥମ ସ୍ତମ୍ଭରେ 451/97 ର ଚିତ୍ର (4) ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ (4) ର ଏହି ଦୁଇଟି ଚିତ୍ର

ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ମୁଁ 10.10.97 ରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ମାମଲା ଡାଏରୀର ଲେଖାକୁ ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନର ସହ ତୁଳନା କରିଛି । ପ୍ରଦର୍ଶ P-15 ରେ ଲେଖା ଏବଂ ଏହା ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । 10.10.97 ର ମାମଲା ଡାଏରୀରେ, 27,000 ଟଙ୍କା ଜବତ ହେବାର ତଥ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉକ୍ତ ପରିମାଣ 10.10.97 ରେ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବାହାଦୁର ସିଂହଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ତଦନ୍ତକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ 29.09.98 ରେ ଆରୋପ ଲଗାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା Cr.P.C.ର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ପଚରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହିଥିଲେ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପାଟିତୁଣ୍ଡ କରିନଥିଲେ ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା, କାରଣ 27,000 ଟଙ୍କା ଏକ ଛୋଟ ପରିମାଣ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯାହାର ଏହା ଥିଲା ତାଙ୍କୁ ଟ୍ରକ୍ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପରି ସୁପୁର୍ଦନାମରେ ଏହି ପରିମାଣ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ପ୍ରୟାସ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶ P-15 ରେ ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରବେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଚାଲାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏବଂ ଦାଖଲ ହେବା ପରେ କରାଯାଇଥିଲା ।"

ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଦର୍ଶ ପି-15 ରେ କିଏ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବେ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ବିଫଳତା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭୋଗିବା ପାଇଁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ସାକ୍ଷୀ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱତଃ ସନ୍ଦେହଜନକ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 35 ର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ନିଷିଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉଦ୍ଧାରକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହାର ଉଦ୍ଧାର, ଜବତ ଏବଂ ମାଲଖାନାରେ ଜମା କରିବାରେ ଗୁରୁତର ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଏହାର ମାମଲା ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି, ଯିଏ ତଦନୁସାରେ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଛୁ ।

ଏ.କେ.ଟି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।